Dinsdag 30 Mei 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4218

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Op de drempel van Rome.

Meer dan 20.000 vliegtuigen hebben Europa tijdens de Pinksterdagen aangevallen.

MacArthurs troepen op Biak geland.

OMWENTELING IN ECUADOR.

DE STRIJD IN ITALIË.

Noland Norgaard seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Napels:

De Duitsers hebben al hun krachten verzameld en verzetten zich hardnekkig tegen het vijfde leger, dat tegen de laatste verdedigingslinie ten Zuiden van Rome bonst, terwijl het Geallieerde Hoofdkwartier bekendmaakte, dat de vordering in de loeiende slag „bevredigend" is. In de Zuidlijke sector is het achtste leger begonnen met een opmars door de vallei van de Sacco dwars over de Verkeersweg No 6 — de Via Casilina — en trok het door Arce bij het kruispunt van de Verkeersweg No. 6 en de Verkeersweg No. 8. Versterkt door de hoofdmacht van de Hermann Goering divisie en gesteund door een intensief artillerievuur wisten de Duitsers in het gebied van Valmontone op 32 kilometer ten Zuid-Oosten van Rome de toenemende bedreiging voor de Via Casilina in die sector te weren. Deze bedreiging heeft evenwel het gebruik van deze verkeersweg door den vijand verminderd en dus een aftocht voor de nazie-divisies in het Zuiden moeilijker gemaakt. Aan de linkerflank van het vijfde leger nabij de Westkust hebben de Britten de dwarsweg ten Westen van Carroceto bezet en vorderden zij naar het Westelijke eindpunt van de laatste Duitse defensies te Campo Iemini op 29 kilometer ten Zuiden van Rome.

Van Campo Iemini in Noordoostelijke richting door Velletri en Lanuvio naar Valmontone heeft de vijand zich ingegraven maar herhaaldelijk deed hij venijnige tegenaanvallen met tanks in een poging het gewicht van de aanval van het vijfde leger te breken.

Hoewel het Geallieerde Hoofdcommando bekendmaakte, dat „bevredigend" vordering gemaakt wordt in de richting van het krachtig verdedigde, Velletri en Lanuvio, werd de omvang van de winsten niet te kennen gegeven. De laatste hoop des vijands om de Sacco-vallei ten Zuid-Oosten van Frosinone te behouden werd weggevaagd toen het achtste leger Arce binnenstormde na twee dagen van ingespannen gevechten met de ervaren Duitse valschermtroepen. Achter barricades van verwoeste bruggen en dijken vol mijnen, vluchten de Duitsers Noordwaarts langs de Verkeersweg No 8 naar Avezzano. De Franse troepen aan de rechtervleugel van het vijfde leger en de strijdkrachten van het achtste leger drongen intussen gestadig op naar Frosinone.

De Fransen kwamen gisteren binnen zicht van Ceccano, een belangrijke stad op 8 kilometer ten Zuiden van Frosinone en Generaal Sir Oliver Leese's voorhoede stormde snel vooruit van Pofi, dat genomen werd nadat er de witte vlag gehesen werd. Een andere Franse afdeling trok door Prosedo en bezette de berg 550 op 12 kilometer ten Zuid-Westen van Frosinone. Het Geallieerde geschut, dat tijdens het gehele offensief zeer doeltreffend was, boekte wederom succes toen een reusachtig vijandelijke voorraaddepot in de buurt van Ceccano in brand geschoten werd. De vlammen verspreidden zich over een gebied van bijna een vierkante kilometer en laaiden op tot een hoogte van 600 meter.

De vijand, die al zijn 20 divisies of de meeste daarvan in de strijd geworpen heeft ten Zuiden van Rome, lijdt nog hevige verliezen aan manschappen. Het vijfde leger alleen heeft bijna 12.000 gevangenen genomen, waaronder 5300 die genomen werden in de aanval uit het strandhoofd van Anzio.

In een dagorder, welke buitgemaakt werd, waarschuwde Maarschalk Albert Kesselring de Duitse troepen: „Alles staat op het spel in de slag om Rome en het is mogelijk, dat de Geallieerde strijdkrachten nieuwe landingen in Italië zullen doen."

Naar bekendgemaakt werd staat het 6e corps van het vijfde leger, dat het strandhoofd met succes verdedigde en vervolgens de aanval opende welke de Duitsers van hun evenwicht bracht, onder bevel van Generaal Majoor Lucian K. Truscott, 49 jaar oud en afkomstig uit Texas: naar men zegt heeft hij de Noordamerikaanse Rangers opgeleid.

Duitse gevangenen klaagden, dat de Duitse verliezen de laatste dagen buitengewoon hevig waren als gevolg van het geconcentreerde vuur der Noordamerikaanse infanterie-afdelingen, die — gelijk zij zeiden — „Indiaanse tactieken" gebruiken.

De Duitsers van hun kant tonen een grote vaardigheid in het herstellen van gehavend materiaal, iets wat het Afrika Corps in de Afrikaanse woestijn steeds goed van pas kwam. Talrijke ontwrichte tanks werden weer in orde gebracht en ook wordt steeds meer gebruik gemaakt van mijnenvelden om de Geallieerde pantserstrijdkrachten tegen te houden.

Om de Britse opmars door de Sacco-vallei te stuiten gebruiken de nazies houten Italiaanse landmijnen, die niet ontdekt kunnen worden door magnetische mijnenvinders. Britse garde-eenheden veroverden twee heuvels — de Monte Grande en Monte Piccolo — vlak ten Zuiden van Arce om de weg te banen voor de bezetting van de stad. Deze heuvels dienen ook als observatieposten voor het Britse geschut, dat de opmars naar Frosinone steunt. De kanonniers van het achtste leger maken een biezonder doeltreffend gebruik van „concentraties" van granaten teneinde verwachte tegenaanvallen op te breken. (Napels, (AP) 30.5).

HET LUCHT-OFFENSIEF TEGEN EUROPA.

Meer dan 20.000 Geallieerde vliegtuigen hebben Europa aangevallen gedurende de Pinksterdagen, van Zaterdag tot en met Maandag.

Zaterdag begon het toen de Geallieerde vliegtuigen zowel uit het Westen als uit het Zuiden kwamen om verspreid liggende doelen aan te vallen, Ongeveer 5000 vliegtuigen voerden Zaterdag aanvallen uit. Uit Groot Britannië kwam eerst een strijdmacht van bijna 2000 Noordamerikaanse zware bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. Deze viel zes doelen aan in Duitsland en Frankrijk.

In Duitsland werden de spoorwegcentra Mannheim, Ludwigshafen, Saarbrücken en Karlsruhe aangevallen. In Frankrijk werden de vliegtuigfabrieken te Metz en Straatburg aangevallen. De radio van Parijs zeide, dat drie voorstadjes van de hoofdstad ook aangevallen werden. Middelzware bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers vielen doelen op de Franse kust aan.

Uit het Middellandse Zeegebied kwamen bommenwerpers met een escorte van gevechtsvliegtuigen, die twee rangeerterreinen te Marseille, de vijandelijke vliegvelden te Salon op 32 kilometer ten Noord-Westen ervan, voorts Montpellier, Frejorgues, de rangeerterreinen van Nimes in de Rhône-vallei en de rangeerterreinen van Avignon op 65 kilometer van de monding der Rhône aanvielen.

In de nacht van Zaterdag op Zondag hebben meer dan duizend vliegtuigen van het Britse Bommenwerperscommando vele doelen in Duitsland, Frankrijk en België aangevallen en mijnen in de vijandelijke wateren gelegd. Een hevige aanval werd gedaan op militaire depot te Bourg Leopold in België. De bombardementen waren goed geconcentreerd. In Duitsland was het hoofddoel het spoorwegemplacement te Aken. Ook werden aanvallen gedaan op Berlijn en Dusseldorp. In Frankrijk werden het spoorwegcentrum te Nantes en het vliegveld van Rennes hevig gebombardeerd. Een aantal militaire doelen op de Franse kust werd ook aangevallen. In luchtgevechten werden op zijn minst 6 vijandelijke nachtjagers vernield. 27 Britse vliegtuigen worden van de aanvallen vermist. Meer dan 4000 ton bommen werd bij de nachtelijke verrichtingen geworpen.

Hoe later het werd hoe meer vliegtuigen uittrokken over het Engelse Kanaal.

Noordamerikaanse Marauders Havocs, Thunderbolts en gevechtsbommenwerpers vielen spoorwegdoelen in Frankrijk en België aan. Andere militaire doelen in België werden ook aangevallen omstreeks het middaguur.

Wat later trokken grote formaties Noordamerikaanse bommenwerpers, geëscorteerd door zwermen gevechtsvliegtuigen uit. Het aantal bommenwerpers bedroeg ongeveer 1000, het aantal gevechtsvliegtuigen 1200.

De grote armada drong tot diep boven Duitsland door. Het depot voor tanks en pantservoertuigen te Koningsborg nabij Maagdenburg werd aangevallen, alsook de fabrieken voor synthetische olie in het Ruhrgebied, verder nog fabrieken nabij Leipzig en Merseburg.

Uit het Middellandse Zeegebied togen wel 2000 vliegtuigen uit. Deze vielen de fabrieken te Wiener Neustadt en Atzgersdorg aan, alsook het vliegveld Wollersdorf.

De gehele dag door werd de Franse kust uit het Westen aangevallen door middelzware en lichte bommenwerpers, vergezeld door gevechtsvliegtuigen.

De verrichtingen van Maandag evenaarden die van Zondag. Een grote strijdmacht van Noordamerikaanse bommenwerpers uit Groot Britannië stak de helft van het Europese vasteland over. Helemaal in Polen werden vliegtuigfabrieken te Posen en Kreising aangevallen. In Duitsland zelf werden Leipzig, Cuttbus, Tutow en Sorau gebombardeerd. Later werd bekendgemaakt dat ook een fabriek voor synthetische olie te Politz, een voorstadje van Stettin, werd aangevallen.

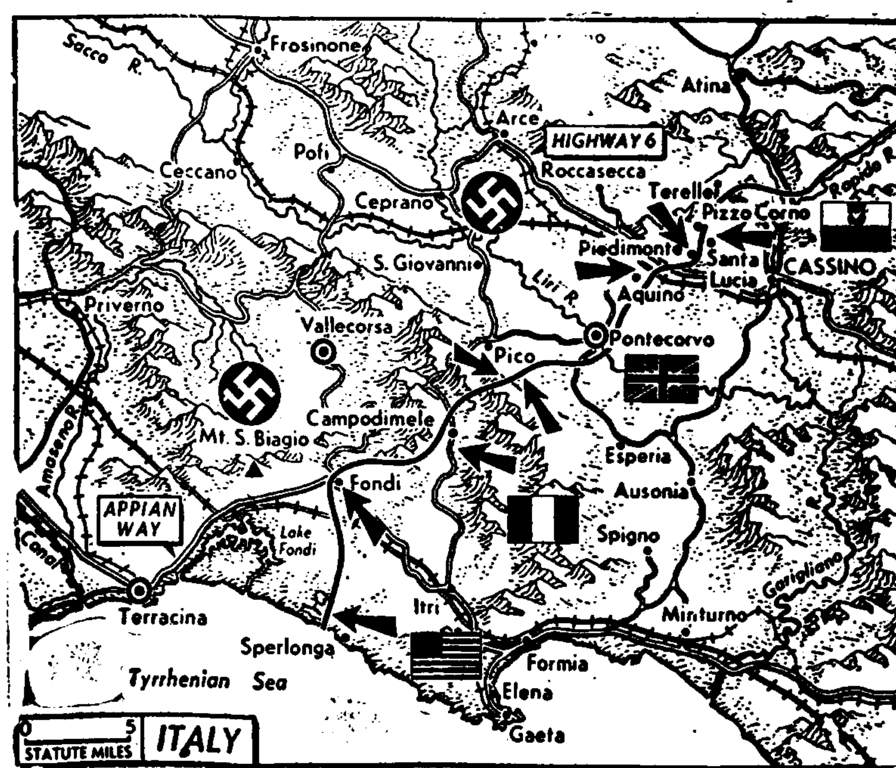
Tussen de 500 en 750 Vliegende Forten en Liberators met een gelijk aantal gevechtsvliegtuigen vielen een vliegtuigfabriek en twee belangrijke vliegvelden in het gebied van Wenen aan, alsook Duitse troepenconcentraties in Joegoslavië. Er vonden verwoede luchtgevechten plaats.

Uit Groot Britannië kwamen ook nog meer dan 400 Marauders en Havocs om bruggen en vijandelijke vliegvelden in België en Frankrijk aan te vallen. Tot laat 's avonds hielden de aanvallen aan.

In de afgelopen nacht hebben Mosquito's Hannover in Duitsland aangevallen. Andere bommenwerpers troffen niet nader genoemde installaties in het Westen van Duitsland en op de Franse kust. Niet een enkel vliegtuig ging verloren.

De Duitsers hebben van hun kant in twee achtereenvolgende nachten doelen in Zuid-Engeland aangevallen. Volgens bekendmaking van de Duitse radio, waren de doelen van de afgelopen nacht de grote Britse vlootbasis Portsmouth en Falmouth.

Afzonderlijke Duitse vliegtuigen vlogen langs de Engelse kust, blijkbaar om te speuren naar voorbereidingen voor de invasie.

Dit kaartje toont de opmars in Italië aan, maar de frontlijn ligt nu al veel meer naar het Noorden. Pofi, Ceprano en Arce zijn o.a. veroverd. De Geallieerden naderen Frosinone.

VOOR HET VADERLAND.

In aansluiting op het vroegere bericht, dat vier Nederlandse patriotten doodgeschoten werden, vernemen wij nog, dat de naam van den vierden patriot **Johannes Hoogendoorn** is.

Het nieuws van vandaag.

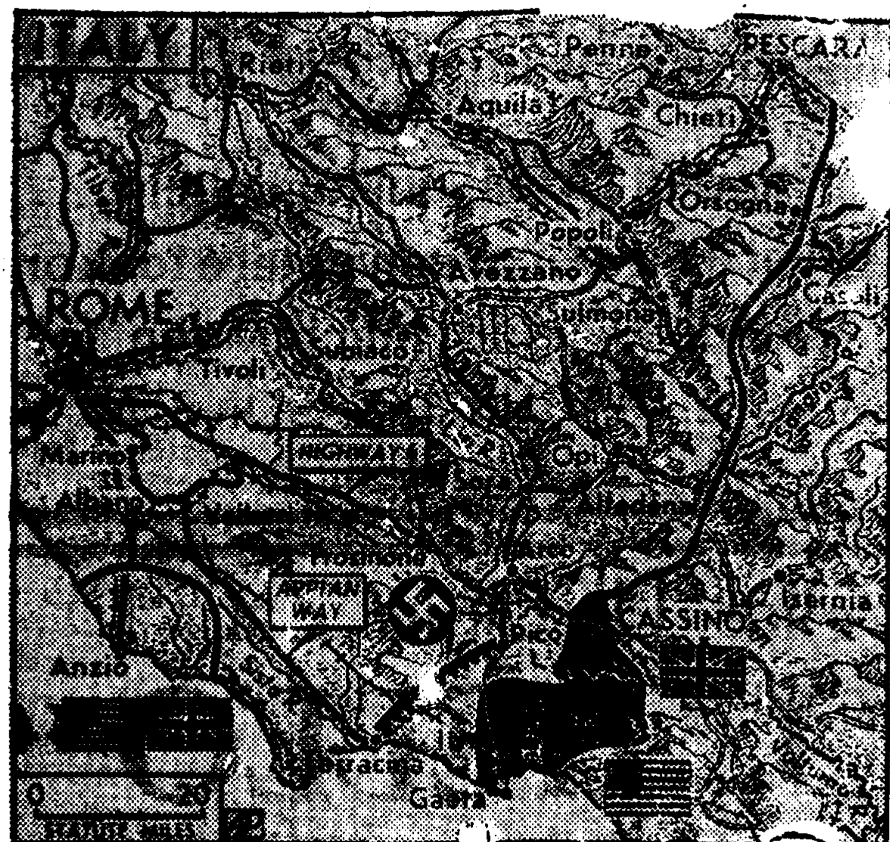
„Wij staan thans op de drempel van Rome en voordat vele dagen voorbij zijn, zullen wij deze eerste der Europese hoofdsteden van de nazie-verdrukking bevrijd hebben". Aldus sprak heden Luitenant-Generaal Mark Clark, Bevelhebber van het Geallieerde vijfde leger in Italië, ter gelegenheid van de Memorial Day, waarop de gesneuvelden herdacht worden.

Met recht kan de Generaal dit zeggen, aangezien de Geallieerde troepen zich nog maar op 27 kilometer van Rome bevinden en gestadig tegen een krachtig Duits verzet verder in Noordelijke richting opdringen. Het achtste leger maakt thans veel sneller voortgang door de Liri-vallei, hoewel ook daar de Duitsers hardnekkig vechten en slechts gedwongen terrein afstaan.

Sedert Zaterdag hebben de Geallieerde troepen in Italië de volgende belangrijke plaatsen veroverd: Sezze, Carroceto, Aprilia, Artena, Ceprano, Arce, Prosedo en Pofi.

Het lucht-offensief tegen Europa is tijdens de Pinksterdagen nog met grotere hevigheid dan weleer voortgezet. Meer dan 20.000 Geallieerde bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen uit het Westen en uit het Zuiden hebben de Europese Vesting bestookt. Een reeks doelen werd aangevallen, waarvan slechts de meest belangrijke in de officiële bekendmakingen genoemd werden. Deze lagen in België, Frankrijk, Duitsland, Polen, Oostenrijk, Italië en Joegoslavië, ten minste voor zover bekend. Enkele honderden Duitse vliegtuigen werden in deze luchtverrichtingen vernield en de Geallieerden verloren er natuurlijk ook een groot aantal. Boven het Engelse Kanaal schijnt de zon even fel, zo niet feller dan op Curaçao. De hoogste temperatuur bedroeg er 100 graden Fahrenheit (ongeveer 38 graden Celsius). De nazies worden met de dag zenuwachtiger en zeiden gisteren zelfs, dat de invasie liever op die dag moest komen dan later. Het weer is nu warm, er is 's avonds weer maanlicht en het getij is gunstig. Aan het Oostfront is de toestand nog onveranderd, hoewel de luchtactiviteit ook daar schijnt toe te nemen.

In de Stille Oceaan hebben de troepen van Generaal Mac Arthur aan het eind van de vorige week landingen gedaan op het eiland Biak in de Schouten-groep aan de ingang van Nieuw Guinea's Geelvinkbaai. De Japanners bieden er krachtig tegenstand in de strijd om de drie vliegvelden op het eiland, welks verovering, volgens MacArthur, practisch het einde zal betekenen van de strijd om Nieuw Guinea. En in Zuid-Amerika is de zoveelste revolutie uitgebroken in Ecuador.

Hoewel het front reeds belangrijk gewijzigd is, geeft dit kaartje een overzicht van het gebied ten Zuiden van Rome, waar thans een hevige slag woedt.

DON LUIGI STURZO OVER ITALIE'S TOEKOMST-I.

Een Christelijke Democratie.

Aan een vraaggesprek, dat G. R. Brunst, Hoofdredacteur van „The Florida Catholic", had met Don Luigi Sturzo — priester, historicus, philosooph en staatsman — ontlenen wij het volgende.

De redelijke hoop voor een betere toekomst wordt door Don Sturzo tot uiting gebracht in twee woorden: Christelijke Democratie.

„Ik ben vol vertrouwen in het succes van de Christelijke Democratie in Italië gelijk in alle landen van het Europese vasteland". Dit waren de afscheidswoorden van Don Sturzo tot den journalist in zijn kamer in het St. Vincentius Hospitaal te Jacksonville, Fla. waar hij gewoond heeft sedert zijn aankomst in de Verenigde Staten in 1940. „Als Europa revolutionnaire experimenten moet ondergaan, zal de Christelijke Democratie niettemin blijven en het volledig vertrouwen winnen van alle klassen der gemeenschap". zeide hij.

Leo XIII's Encycliek.

In een artikel over „Mijn Politieke Roeping" (The Commonweal, Sept., 1941) beschrijft Don Sturzo hoe hij in 1891 zich bewust werd van het ideaal van Christelijke Democratie tijdens zijn dagen als student voor het Priesterschap in het Diocesaan Seminarie in zijn geboortestad Caltagirone, Sicilië, door de publicatie van Leo XIII's „Rerum Novarum". Doch het was in Rome, gedurende zijn latere studiën aan de Pauselijke Academie van St. Thomas van Aquino en aan de Gregoriaanse Universiteit, dat het ontdekken van de misère in een arme wijk van Italië's hoofdstad hem werkelijk trok naar de Katholieke sociale werkzaamheden.

Na zijn terugkeer naar het Diocesaan Seminarie te Caltagirone in 1897 vereende hij zeven jaren lang de functies van leraar in de philosophie en sociologie met steeds toenemende werkzaamheden op het veld van de Christelijke Democratie en sociale actie. Voor het eerst trad hij in het publieke leven in 1899 toen de Christelijke Democraten van zijn geboortestad hem kozen als hun candidaat voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Het zou de grenzen van dit artikel overtreden indien een volledige uiteenzetting gegeven wierd van Don Sturzo's bijdrage tot de vorming en bevordering van de ideeën van de Katholieke sociale actie onder het Italiaanse volk. Hij leidde een geslaagde staking van 80.000 landbouwers op Sicilië; hij vestigde banken op het platteland en bevorderde de coöperatieve landbouw; hij werd benoemd tot Burgemeester van Caltagirone, hij werd lid van de provinciale raad van Catania en Vice President van de Vereniging van Italiaanse Gemeenten. Hij werd benoemd tot Secretaris Generaal van de Katholieke Actie in Italië en had aandeel in de organisatie van de Christelijke Arbeiders Unie welke binnen twee jaren tijds 1.200.000 leden verwierf, terwijl de Socialistische bonden na twintig jaar een totaal ledental van slechts 1.500.000 hadden gekregen.

Van het begin zijner publieke loopbaan af was Don Sturzo ervan overtuigd dat de tijd gekomen was voor de vorming van een machtige nationale partij, geïnspireerd door de idealen van de Christelijke Democratie. Hij zag zijn doel verwezenlijkt toen, op 18 Januari 1919, de Italiaanse (Christelijk Democratische) Volkspartij, waarvan hij de leiding had tot 1924, werd gevestigd. Twee jaren na de vestiging van het fascistisch regime verliet hij Italië, omdat hij eerder verkoos in ballingschap te leven dan in een totalitaire staat.

Italië's huidige toestand.

„Gij vraagt wat er in Italië zal gebeuren, zal mijn land de weg vinden van een totalitair regime naar een Christelijke Democratie zonder een revolutionnaire omwenteling" aldus zeide Don Sturzo in antwoord op een vraag van den redacteur.

„Ik ben niet in staat te voorspellen wat er in Italië kan geschieden na de oorlog", vervolgde hij, „aangezien ik niet weet wanneer en hoe deze oorlog zal eindigen. Doch dit kan ik zeggen: Italië maakt op het ogenblik een tragische ondervinding door, de meest tragische van zijn lange geschiedenis, en deze ondervinding zal de diepste en onuitwisbare invloed hebben op zijn toekomst.

Wij allen hopen natuurlijk dat de Geallieerde Naties, in het biezonder de Verenigde Staten en Engeland, Italië nu zullen helpen, nu zijn toekomst gevormd wordt. Ik moet echter erkennen, dat deze hoop steeds meer vervaagt in mijn hart. Na acht maanden van Engels-Noordamerikaanse bezetting wordt de toestand in Italië erger".

De redacteur vroeg Don Sturzo om de redenen van dit sombere inzicht in de huidige toestand.

„Dit kan worden gezegd", antwoordde hij. „Het Italiaanse volk in de bevrijde provincies heeft niet voldoende voedsel, men heeft geen vertrouwen in de naaste toekomst en geen hoop op een werkelijke verbetering, hoewel thans iets wordt gedaan door de Geallieerde vertegenwoordigers. Zoals ik het zie hebben de grootste fouten van de Geallieerden gelegen in hun monetaire regelingen.

Ik zou thans niet graag bespreken of de Geallieerden al dan niet het recht hebben om hun onkosten met de Italiaanse bezetting te dekken, doch onthoud dit: geen valuta is geldig en stabiel, zonder economische en politieke stabiliteit".

Een somber beeld.

Het Italiaanse volk heeft onder de huidige omstandigheden geen vertrouwen in zijn gangbare munt, hetzij Italiaans, Noordamerikaans of Brits, omdat er geen economische stabiliteit is, geen redelijke hoop op een toekomstige veiligheid en — bovenal — omdat de koopkracht van zijn geld buiten alle verhouding is tot de kosten van de levensbenodigdheden. Dat is de voornaamste reden waarom 'zwarte markten' algemeen zijn en inflatie toeneemt. De autoriteiten van de Geallieerde Militaire Regering hebben een zeer schamele poging gedaan om deze gang van zaken tegen te gaan, omdat onder de bestaande regelingen zij niet in staat geweest zijn de koopkracht van het geld en de kosten van levensonderhoud in een juist evenwicht te brengen. De werkende man, zo goed als het gemiddelde volk, heeft niet voldoende geld om in zijn eenvoudigste noden te kunnen voorzien en zij die geld hebben sparen het niet. Zij kopen, allen kopen wat er maar gekocht kan worden, en deze vraag naar goederen doet de prijzen hemelhoog stijgen".

Nucete-Sardi over Venezolaanse Kunst

Een uur en een kwartier lang heeft de Heer Jose Nucete-Sardi, Directeur van de Culturele Afdeling van het Venezolaanse Ministerie van Onderwijs, Zaterdagavond in het Theater Brion gesproken over Venezolaanse kunst en Venezolaanse kunstenaars.

Een uur en een kwartier lang hebben zijn toehoorders hem bijna ademloos gevolgd, want ook nu weer bleek, dat de Heer Nucete-Sardi een zeer boeiend spreker is.

Zijn stof beheerst hij volkomen en wij geloven oprecht, dat men moeilijk een beter kenner en bevorderaar van de Venezolaanse kunst had kunnen uitnodigen naar Curaçao. Slechts is het jammer dat niet meer personen naar hem gingen luisteren instede van hun Zaterdagavond in de bioscoop door te brengen.

De spreker koos voornamelijk de schilderkunst en schilders tot zijn onderwerp. Over de letterkunde, bouwkunde en muziek ging hij slechts vluchtig heen, misschien omdat deze uitingen van kunst in Venezuela niet zo zeer op de voorgrond treden of omdat de Heer Nucete-Sardi een voorliefde heeft voor de schilderkunst.

De grondslag voor de kunst in Venezuela — aldus verklaarde de spreker — werd gelegd in het koloniale tijdperk door de monniken en priesters uit Spanje. Samen met de onafhankelijkheidsstrijd — in het begin van de negentiende eeuw — kwam het geestesleven in Venezuela eerst recht tot bloei. Toen traden eerst de artisten naar voren, die op een zekere roem aanspraak konden maken. In 1836 kwam het tot de oprichting van een vereniging van kunstbevorderaars en onder de namen, die een grote bekendheid genoten, behoren Domingo Tobar, Celestina Martinez, Caranza, Carmelo Fernandez, e.a. Verschillenden gingen naar het buitenland en vooral behoorden de schilders van deze tijd tot de Franse school, hoewel later, o.a. bij Tobar en Manuel Cruz ook de Italiaanse invloed zich deed gelden.

Het is echter een Engelsman, James Mooney Spencer, geweest, die de eerste schilderijententoonstelling in Venezuela georganiseerd heeft. Deze man was een werkelijke minnaar van de kunst en al zijn geld besteedde hij ter bescherming en bevordering daarvan.

Er kwamen ook enkele Duitsers in de tweede helft van de vorige eeuw, die hun stempel gelaten hebben. De spreker deed echter blijken, dat voor al de Franse invloed merkbaar was, hoewel later ook Zuidamerikaanse leermeesters het land bezochten. Het vreemde van deze Zuidamerikaanse kunstenaars, die als anderen door de kleurenrijkdom van de Venezolaanse natuur aangetrokken werden, is echter, dat geen of weinig van hen ooit in Venezuela tot ontplooiing gekomen is. In de tijd van de dictators kwam er een inzinking, doch de laatste jaren, zo zeide de Heer Nucete-Sardi, is er weer een opleving te bespeuren.

Wat biezonder opviel in de lezing van den spreker is, dat hij niet alleen de namen van vrijwel alle Venezolaanse schilders van enige betekenis uit het hoofd kent maar bovendien vele biezonderheden weet van hun persoon en de bepaalde kenmerken van hun werk. Wij zullen niet trachten hier de reeks namen te herhalen van de schilders, beeldhouwers, dichters, schrijvers en musici, die door den spreker behandeld werden. Aardig is echter te weten, dat Francisco Pimentel, een broer van den huidigen Consul-Generaal van Venezuela hier ter stede, tot een der bekwaamste van de moderne tijd gerekend kan worden.

Een der meest typische schilders van de laatste tijd is een zekere Reverón, een man die uiterst primitief leeft en door velen zelfs als geestesziek beschouwd wordt. Men kan evengoed naar dezen man staan kijken als hij bezig is als naar een circus gaan. Terwijl hij in de ene hand een parasol houdt en de meest vreemdsoortige bewegingen maakt brengt hij op het doek de penseelstreken aan. Hij is gekleed in dierenvellen en slaapt op de blote grond.

Het werk van Reverón is niet alleen origineel voor Venezuela maar inderdaad voor de gehele wereld.

Een andere schilder heeft de bekende berg Avila nabij Caracas wel 60 maal geschilderd en elk van zijn stukken is iets aparts.

De huidige regering van Venezuela poogt de Venezolaanse kunstenaars zoveel mogelijk te helpen en aan te sporen.

Jaarlijks worden bijvoorbeeld vier littéraire premies uitgeloofd: voor proza, poëzie, toneelwerken en novellen.

Wat de toneelkunst betreft zeide de spreker, dat deze nog niet tot grote ontwikkeling is gekomen. Het is te hopen, dat ook deze in de toekomst een belangrijke plaats inneme in het Venezolaanse geestesleven.

CURAÇAO.

NUCETE-SARDI VERTROKKEN.

Gistermiddag is José Nucete-Sardi, directeur van de Afdeling Cultuur aan het Ministerie van Onderwijs te Caracas, na een vijfdaags verblijf in onze hoofdstad vertrokken. Zaterdagmiddag, had de Heer Nucete-Sardi een langdurig onderhoud met den Landvoogd, waarna hij des avonds een lezing hield in het Briontheater (zie elders in dit blad). Zondagmorgen sprak hij voor de Sociedad Bolivariana en des middags maakte hij met zijn gastheer en -vrouw een rijtoer door de dreven van Curaçao.

Op het vliegveld waren bij het vertrek aanwezig, behalve Dr. en Mevrouw Engels-Boskaljon, Luitenant Ivan Lansberg namens den Landvoogd, Dr. W. J. Goslinga, de Venezolaanse Consul-generaal en leden van de staf van het consulaat, de Colombiaanse Consul, de Heer Rudolf F. W. Boskaljon namens de Kunstkring en de Heer Richard R. Muskus namens de Sociedad Bolivariana.

Zo is dit belangrijke bezoek ten einde. Men kan slechts hopen, dat dit bezoek, welks gewicht eerst met de jaren zal kunnen worden gemeten, door anderen worde gevolgd. Wij hebben de indruk, dat onze leidslieden slechts matig de gelegenheid hebben aangegrepen van dit bezoek te profiteren, hoewel het tot de belangrijkste van de laatste jaren moet worden gerekend.

EEN MOOI IDEE.

Uit „De Snelle Koerier":

„In Engeland staan onze legers klaar om de grote gevaarlijke sprong over het Kanaal te wagen en hun levens voor de bevrijding van het onderdrukte Europa te geven. Al deze Helden hebben de steun van God nodig, om hun doel te bereiken. Laten wij, jongens van St. Thomascollege, meehelpen God deze steun af te smeken.

Daarom wordt jullie gevraagd om als het kan elke dag even de kerk binnen te gaan en er te bidden voor het slagen der Invasie en voor de zielerust der Gevallen strijders".

VOOR HET BONAIRIAANSE HOSPITAAL.

In onze editie van Vrijdag waarin sprake was van het Boriaanse hospitaal, Kralendijk, Bonaire, zijn enkele namen foutief opgenomen in wat de commissie en ook adressen betreft. De commissie bestaat uit: Mevrouw Laura Hart, voorzitster; Mejuffrouw Imelda Booi, penningmeesteresse; Leden: Mevrouw M. L. de Booi en de dames J. Nicolaas, F. Newton, L. M. Booi, D. Booi, J. Booi, E. Newton en W. Booi.

Giften hetzij in geld of in natura kunnen gestuurd worden aan: Mevrouw Laura Hart (Frederikstraat 94) of aan de dames I. Booi (Hoogstraat 13) en E. Newton (Van Leeuwenhoekstraat (Villa Filomena.)

EEN STRAFZAAK.

Het Hof van Justitie heeft hedenmorgen uitspraak gedaan in de strafzaak tegen Johan Baerecke, beschuldigd van doodslag subsidiair zware mishandeling de dood tengevolge hebbende. Beklaagde zou op 1 Januari van dit jaar nabij Rust een zekere Cai Cecilia met een machete (kapmes) hebben afgemaakt.

Beklaagde werd vrijgesproken van de doodslag en voor het subsidiaire feit veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf met aftrek van voorarrest, waarbij overwogen is, dat hoewel geen beroep op noodweer en noodweerexces aangenomen werd niettemin de morele schuld voor het feit bij den verslagene berust.

VERENIGINGSNIEUWS

— Katholieke Sport Centrale: Voetbal: Sithoc — Schroederschool 0—2; C.S.R. — Republiek 4—0; Mobilia — Kortijn Combinatie 11—4; Jong Suriname — Olympia 2—4; Sithoc — A.M.S. 4—1.

Deze wedstrijd werd opgeluisterd door de muziekband van de V.K.C. Na afloop werd een medaille uitgereikt.

PROFESSOR AIMÉE NAAR CURAÇAO?

Professor Dr. Aimée Césaire is op uitnodiging van een afvaardiging van het Comité der Nationale Bevrijding van Martinique naar Port-au-Prince gekomen. Césaire, die op Martinique verbonden is aan het Lycée Scholer, geeft een reeks voordrachten over litteratuur. Ook wordt een eventueel bezoek aan Curaçao voorbereid (Aneta).

GERBRANDY IN EEN DUIKBOOT.

Minister-President Pieter Sj. Gerbrandy heeft een Nederlandse duikboot, die in Schotland gestationneerd was, bezocht en heeft een tocht medegemaakt onder water. De duikbootbemanning heeft bij die gelegenheid proeven met „asdic", onder wateropsporingsdienst uitgevoerd. Ook de commandant van de Nederlandse duikbootdienst maakte de proefreis mede (Aneta).

HET RELAAS ENER BEVRIJDING.

Hoe honderd Nederlandse Missionarissen en Zusters bevrijd werden in Nederlands Nieuw Guinea, werd verteld in een brief, die in de „New York Journal" is verschenen. Deze brief werd geschreven door sergeant Edwin C. Sweeney aan zijn moeder en deze heeft hem aan de krant overgemaakt.

De Noordamerikaanse sergeant schrijft hoe zij in het kamp bij elkaar zaten toen plotseling enkele Europeanen opdaagden; zij werden door de Japanners gevangen genomen en hadden 14 maanden opgesloten gezeten. Zij vertelden ons, dat er ook nog enkele Zusters door de Japanners gevangen werden gehouden in de bergen. Twee afdelingen en 40 manschappen van de Rode Kruis dienst trokken er op af door moerassen en modder. Hij schrijft dat het niet mogelijk is de geestdrift te beschrijven van de Zusters en Priesters; er waren 25 Zusters en 12 Priesters. Velen moesten op draagbaren worden vervoerd, maar degenen, die niet ziek of gewond waren, waadden mede door modder en water, schrijft sergeant Sweeney, net als wij. Het was echt een flinke troep.

DOCTOR DIJK OVERLEDEN.

Dr. Salomon Dijk, bekend Joods landbouwkundige, is te Grenoble in Frankrijk overleden. Hij nam deel aan de expeditie van 1939 in Suriname teneinde naar de mogelijkheid van een Joodse nederzetting te onderzoeken. Hij was leider van Joodse landbouwkundige ondernemingen in Duitsland voor Hitler aan de macht kwam en in Polen, Frankrijk, Oostenrijk en Palestina (Aneta).

DE OVEREENKOMSTEN MET ENGELAND.

De overeenkomsten die te Londen werden getekend tussen de Britse regering en de regeringen van Nederland, België en Noorwegen bevatten militaire clausulen en kunnen dien overeenkomstig niet openbaar worden gemaakt. Aldus verklaarde Eden in het Lagerhuis. De politieke clausulen der overeenkomsten geven de regeringen echter volle toezicht over hun eigen zaken zovoor de Duitsers (Lecce, Italië).

JULIANAFILM OOK IN SURINAME

De film van het bezoek van Prinses Juliana aan Curaçao is voor het eerst in Suriname vertoond. De voorstelling werd bijgewoond door den Gouverneur den Consul-generaal van de Verenigde Staten van Noord Amerika en Brazilië en de Nederlandse militaire autoriteiten. (Aneta)

Buitenland.

DE BOMBARDEMENTEN DUREN VOORT.

In een der meest uitgebreide operaties bij daglicht zijn 2200 Noordamerikaanse vliegtuigen uit Groot Brittannië hedenmorgen in drie groepen boven Duitsland, Frankrijk en de Lage Landen verschenen om een dozijn vliegtuigfabrieken, spoorwegcentra en luchtbases aan te vallen.

Gelijktijdig kwam voor de tweede achtereenvolgende dag een andere armada uit Italië om de belegerde Duitse Vesting uit het Zuiden te bestoken, althans volgens Duitse berichten. De nazie-radio meldde, dat gelijktijdig drie grote luchtslagen plaatsvonden — twee boven Midden-Duitsland en een boven de Alpen. De doelen van de aanvallen uit het Westen waren de vliegtuigfabrieken te Dessau, Oschersleben en Halberstadt — de twee laatstgenoemde plaatsen werden tevoren reeds herhaaldelijk aangevallen — in Duitsland, voorts de rangeerterreinen te Brussel in België, Rheims en Troyes in Frankrijk. Bovendien werden nog bezoeken gebracht aan de luchtbases te Handorf nabij Münster, Dipholz nabij Osnabrück en Halverstadt en in het gebied van Hamburg. De officiële bekendmaking gaf te kennen, dat het aantal bommenwerpers tussen de 750 en 1000 bedroeg en het aantal gevechtsvliegtuigen meer dan 1200. In een dergelijke onderneming worden tien- tot twaalfduizend vliegers gebruikt en meer dan 300 millioen dollar aan vliegtuigen.

Verschillende doelen in Noord-Frankrijk zijn nog aangevallen door Typhoon en Spitfire gevechtsbommenwerpers. (Londen, AP) 30.5).

NIEUWS VAN OVERAL.

De Japanners hebben een nieuw offensief geopend in het Noorden van de Chinese provincie Hunan. Men gelooft, dat zij een nieuwe poging zullen doen om Tsjangsja te veroveren en de gehele spoorlijn tussen Canton en Hankow te bezetten.

—**De radio** van Tokio beweerde, dat 180 Geallieerde vliegtuigen Zaterdag Rabaul **op Nieuw Britannië hebben aangevallen. Er zou weinig schade zijn aangericht.**

—**Een Londens** nieuwsblad meldde, dat Generaal Majoor Karl Heinrich Georg Ferdinand Kreipe, die door Britse officieren op het eiland Creta gevangen werd, naar Groot Britannië is gebracht.

— **Het Geallieerde** Hoofdkwartier te Napels maakte bekend, dat drie van de achttien Duitse divisies, die aan de strijd in Italië deelnemen, practisch geheel zijn uitgeroeid. Het aantal gevangenen sedert de aanvang nairiaanse hospitaal, Kralendijk, meer dan 15.000. Het 5e leger is al op 27 kilometer van Rome.

— **In Birma** zijn de Geallieerde troepen dieper in Myitkyina doorgedrongen. Nieuwe Japanse troepenmachten hebben evenwel de Geallieerde wegversperring ten Zuiden-Westen van Mogaung aan de spoorlijn tussen Myitkyina en Mandalay doorbroken.

Na vijf dagen van hevige gevechten moesten de Geallieerden zich terugtrekken.

Aan het Kohima-front in Brits Indië regent het zwaar. De Geallieerden zijn er in de meerderheid.

— Volgens de radio van Moskou zijn 10 Roemeense schepen, waaronder een duikboot, aan Bulgarije overgemaakt.

— **Het Russisch** communiqué van Maandag meldt geen belangrijke verandering aan de fronten. Maandagmorgen hebben Russische vliegtuigen massa-aanvallen gedaan op vijandelijke vliegvelden in Roemenië. Niet minder dan 60 vijandelijke vliegtuigen werden hierbij vernield of gehavend. Alle Russische vliegtuigen keerden veilig naar hun bases terug.

— **Generaal MacArthur heeft bekendgemaakt, dat zijn troepen zijn geland op het eiland Biak in de Schouten-groep aan de ingang van de Geelvink-baai. De Generaal zeide, dat hiermede een eind gemaakt wordt aan de strijd om Nieuw Guinea. Er wordt hevig gevochten om de drie vliegvelden op het eiland. De Japanners bieden krachtig tegenstand.**

— **De eilanden** Ponape en Pakin in de Carolinen en de overgebleven Japanse bases in de Marshall-groep zijn wederom door Noordamerikaanse vliegtuigen aangevallen.

REVOLUTIE IN ECUADOR.

Carlos Arroyo del Rio heeft een goed heenkomen gezocht in de Noordamerikaanse Ambassade na het Presidentsschap van Ecuador gisteravond neergelegd te hebben onder druk der opstandelingen, die de macht in Guayaquil verkregen hebben en den vroegeren President Jose Maria Velasco Ibarra uitgenodigd hebben om uit zijn ballingschap in Colombia terug te keren. Ecuadoriaanse troepen, die gesteund worden door leden van de Alianza Democratica, hebben de overmacht behaald na een slag van tien uren waarin tanks gebruikt werden en meer dan 40 personen gedood en 200 gewond werden.

De staatsgreep vond Maandag plaats. De politie van Guayaquil bood de meeste tegenstand. De opstandelingen zeiden, dat het motief van hun optreden was om de presidentsverkiezingen te voorkomen, welke aanstaande Vrijdag gehouden zouden worden en waarbij valse practijken gebezigd zouden worden. (Quito, AP) 30.5).

DE AANSLUITING MET HET STRANDHOOFD.

De twee Geallieerde fronten in Italië hebben zich verenigd om 7.31 uur toen een Noordamerikaanse soldaat van het strandhoofd de hand reikte aan een ander van het vijfde leger in de Pontijnse moerassen. De aansluiting werd gemaakt op de weg, welke langs de kust loopt. Kapitein Ben Souza van Honolulu bracht zijn patrouille van twintig man tot staan toen hij Luitenant Francis Buckley van Philadelphia (Pennsylvania) zag naderen. „Waar ga je?" vroeg Souza. „Contact maken met het strandhoofd", antwoordde Buckley die de vorderingen van het vijfde leger geleid heeft in zulke steden als Formia. „Je hebt al contact gemaakt", zeide Souza.

De plaats van samenkomst was in de omgeving van Boro Grappa, 8 kilometer ten Oosten van het oude front om het strandhoofd aan het Mussolini-kanaal. De leden van de verkenningsploeg van het vijfde leger ontmoetten de Noordamerikaanse genie-troepen en gepantserde Britse verkenningswagens bij het punt van samenkomst. Om 10.15 uur verscheen Generaal Clark gevolgd door jeeps vol correspondenten bij de plek waar de verkenningstroepen samengekomen waren en verklaarde hij: „Dit is een veelbewogen dag voor het vijfde leger." (Met het vijfde leger in Italië, AP).

DE REIS VAN PASTOOR ORLEMANSKI.

Uit nadere artikelen, die in de katholieke bladen van de Verenigde Staten verschenen zijn, vernemen wij thans, dat de reis van Pastoor Orlemanski en Professor Oscar Lange van de Universiteit te Chicago, door de Sovjet-regering is bekostigd. De katholieken van Poolse origine in de Verenigde Staten, in totaal 6.000.000, hebben een afvaardiging naar het State Department gezonden teneinde protest aan te tekenen en te doen weten dat Orlemanski hen niet vertegenwoordigde. In de afvaardiging waren twee katholieke priesters, w.o. Dr. A. Lekarczyk, voorzitter van de Unie van Poolse R.K. Priesters in het Bisdom Springfield.

Opgemerkt werd dat Orlemanski en Lange, ofschoon niet aangesloten bij de communistische partij toch bekend staan als erg mede sympathiserend. Gelijk uit het in Dagblad Amigoe di Curaçao van 23 Mei jl. gepubliceerde „Orlemanski geen kerkelijke goedkeuring om deze reis te maken. Over het algemeen zien de Poolse Noordamerikanen Orlemanski's reis en besprekingen als alleen in het nadeel van de Poolse zaak (Washington (ncwc).

ONTPLOFFING TE PEARL HARBOR.

De Noordamerikaanse marine maakte bekend, dat „verschillende kleine schepen" vernield werden bij de ontploffing van een hoeveelheid ammunitie te **Pearl Harbor op Zondag. (Washington, AP).**

VERKLARINGEN VAN ROOSEVELT.

President Roosevelt heeft op een persconferentie verklaard, dat hij verwacht een nieuwe ontmoeting met Premier Churchill te zullen hebben in deze zomer, de late herfst of de vroege winter. Toen een verslaggever opmerkte, dat de President de late winter vergat, zeide Roosevelt, dat hij niet van stormachtig weer houdt.

Ook verklaarde Roosevelt, dat de Geallieerden thans veel verder met hun plannen voor de doorbraak in Europa zijn dan op dezelfde tijd in Wereldoorlog I.

Roosevelt zeide, dat hij de term bevrijding verkiest boven invasie bij het spreken over de Geallieerde militaire plannen ten aanzien van Europa. Al de plannen — zo zeide hij — zijn namelijk gebaseerd op de theorie van bevrijding. Hij zeide, dat reeds over na-oorlogse plannen gesproken werd te Casablanca en Caïro. Sindsdien hebben de besprekingen in de meest volledige vorm voortgang gevonden (Washington, AP).

MAATREGELEN TEGEN INFLATIE IN VENEZUELA.

Met het oog op het inflatiegevaar in Venezuela, voortkomend uit het te veel aan dollars in het land, heeft de Creole Petroleum Corp. een lening aangegaan bij de Venezolaanse Central Bank voor zes maanden tegen 3%, in afwachting van de voltooiing van het plan tot openbare leningen.

De voorzitter, de Heer Ch. Lieb, verklaarde aan de aandeelhouders op de jaarlijkse vergadering, dat Venezuela door een veel grotere uitvoer dan invoer — wat tot uiting komt door een opeenhoping van dollars in de Central Bank — slechts de helft van de dollars, die het ontvangt kan afzetten. Daarom hebben de regering en de Bank aan de oliemaatschappijen gevraagd openbare leningen aan te gaan (Aneta).

DE VOEDSELTOESTAND IN HAITI.

Het tekort aan levensmiddelen in Haïti, dat de uitvoer onmogelijk dreigde te maken, schijnt niet meer zo verontrustend te zijn. Nadat men is overeengekomen, dat die velden, waar de cultuur van cryptostesia niet het gewenste effect heeft, zullen worden ontruimd om plaats te maken voor rijst- en maïsproductie. Aangenomen wordt zelfs, dat de volgende oogst grotere leveringen naar de Nederlandse en Britse Antillen zal toelaten (Aneta).

DE PAUS EN ROME.

Een Australische priester Thomas Muldoon die zeven jaar in het Vaticaan gewoond heeft en thans in New York is aangekomen verhaalde over de bombardementen op Rome en hoe de Paus te midden der gelovigen ging. „Voor het volk is de Paus de vertrouwensman bij uitstek gebleven, zeide de priester. Als verschrikte kinderen dromden zij op het St. Pietersplein en riepen „Papa, pace!" (Vader, vrede). De Paus gaf Zijn zegen met uitgestrekte armen, zodat men Hem tot ver af kon zien en noodde de mensen uit binnen het Vaticaanse gebied te komen, waar Hij zelf bankbiljetten uitdeelde aan de aanwezigen en regelingen trof voor de voedselvoorziening. Ter gelegenheid van Zijn Kroningsdag liet de Paus 50.000 volle maaltijden verstrekken.

Over het Vaticaanse Inlichtingenkantoor zeide Muldoon, dat er een regelmatig contact bestaat tussen het Vaticaan en de krijgsgevangen-organisaties in Afrika, Australië, China, Brits-Indië, Thailand, Londen, het Nabije Oosten, Malta. Meer dan 150 man werken er dagelijks op het kantoor. Een medaille op last des Pausen geslagen wordt aan alle krijgsgevangenen, die te bereiken zijn, toegezonden, evenals boeken en tijdschriften. Eén ongenoemd lid van het Staatssecretariaat van het Vaticaan schonk persoonlijk 10.000 delen voor distributie (New York ncwc).

Laatste Nieuws.

— **Radio-Berlijn** maakte bekend, dat Russische, Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen in de afgelopen nacht gelijktijdig boven Hongarije verschenen en mijnen wierpen in „sommige delen van de Donau".

— **De radio** van Moskou zeide dat de Gestapo een ondergrondse anti-Hitler organisatie ontdekt heeft in Denemarken, waaronder een groep Duitse leger-officieren en verschillende Duitse politie-autoriteiten behoren. In een overval zouden sommigen van deze mannen tegenstand geboden hebben en zou een Duitse officier zijn gedood.

— **De radio** van Parijs zeide, dat Zijne Heiligheid de Paus in een boodschap aan den Aartsbisschop van Berlijn Zijn medeleven tot uiting heeft gebracht in verband met de bombardementen op de Duitse hoofdstad. Er is geen bevestiging hiervan.

— **In een herdenking** van de Memorial Day te Anzio verklaarde Luitenant-Generaal Mark Clark: „Wij staan thans op de drempel van Rome. Voordat vele dagen voorbij zijn, zullen wij deze eerste der Europese hoofdsteden van de nazie-verdrukking bevrijd hebben."

— **Uit Londen** wordt gemeld, dat onlangs een convooi, dat zwaar beladen was met nieuwe Noordamerikaanse invasie-wapenen veilig in Groot Britannië is aangekomen.

— **Bewoners** van de Engelse kust hoorden kanonvuur en zagen lichtspoorgranaten boven de Straat van Dover kort vóór het aanbreken van de dag. Hierdoor wordt te kennen gegeven, dat waarschijnlijk een botsing plaats vond tussen licht vlootstrijdkrachten.

— **Maarschalk** Giovanni Messe, Hoofd van de Italiaanse Generale Staf, heeft verklaard, dat het Italiaanse Bevrijdingscorps „actief" deel neemt in de slag om Rome.

— **De Duitse** radio zeide, dat een hevige aardbeving Bolu in Turkije op ongeveer 136 kilometer van Istanbul, heeft vernield.

— **Chinese** en Noordamerikaanse troepen hebben de hoofdweg tussen de Japanse bases Kamaing en Mogaung in Noord-Birma doorgesneden na Kamaing gepasseerd te zijn in een verrassende beweging.

— **De revolutie** in Ecuador is practisch geslaagd. De Alianza Democrática heeft voorlopig het bewind in handen genomen in afwachting van de terugkeer van oud-President Velasco Ibarra uit Colombia.

„De Bovenwindsche Stemmen"

THE NEW MOTOR — BOAT

With much pleasure we welcomed boat when she dropped anchor in the harbour some days ago. We are pleased to hear from those who have had the good fortune to see things at close quarters, and to make a trial trip around the coast, that this new boat is a distinct improvement on recent experiments in the way of sea travel. Those who travel by this boat will enjoy a comfort entirely excluded from such journeys in the past, and at a speed that will shorten the trips between the islands. We have long waited for an improved means of inter-island communication; and this is but the beginning, may we hope, of an even better weekly communication between the four islands affected by the itinerary. It is not extravagant to hope that one day we shall have another Libertador or Baralt running between the islands, including St. Thomas. In the meanwhile we return thanks for what we have received.

THE MAIL SERVICE.

We have often wondered about the way the dispatch of the mails from one island to another is managed. Is there any method or rule about it, or is it left to a great extent to chance? Some funny things happen. For instance, the writer last week received a letter which has certainly done some travelling, and incidentally a fair amount of idling on the way. This letter was posted in Aruba on the 14th Februari, found itself in Paramaribo, where it received the Postmark of the 6th March. Eventually after a long period of rest, it reached the addressee with the St. Maarten postmark of the 15th May. It would be kind if one of the readers of this columm could solve the riddle for us. How did this freak letter manage it?

While on this subject, might it be pointed out to the proper authorities that some more careful arrangement in the handling and stowing the mails that arrive by schooner from Curaçao would be in order? Last time a schooner arrived, the public were informed that one reason why the mails were not delivered until two days after their arrival was because the mail bags had been stowed away under the cargo, and we would have to wait until the cargo had been discharged before the mails could be brought ashore. As this is only one of several similar occasions, we think that better care should be taken by the Postal authorities at Curaçao in sending our mails. So nobody must be responsible, surely.

„MORE LIGHT!"

For many years the Electric Lighting of our town has been carried on through the enterprise of a local company. Without the experience or knowledge of a properly qualified engineer, or even mechanician, to work the plant, mistakes and interruptions in the service were to be expected, and must be allowed for. On the whole, considering the difficulties, we should be disposed to say nothing but what is appreciative and kind. But we feel there is room, plenty of room, for improvement. It would be a great boon to many people to have the convenience of a round-the-clock supply of electricity. In these days such a convenience is taken for granted. Why can't we have that privilege, by no means special or uncommon, in St. Maarten?

We are not in a position to discuss the ability or otherwise of the Local Company to extend the service in the way indigested, but we throw out the suggestion to the Government, that, with its help, such an extension is workable. Is it — or should it not be — the concern of the Government to protect and assist all public utilities? Here is an opportunity.

OTHER PERSONAL ITEMS.

Miss May Voges arrived back, after her long stay in the neighbouring island of St. Kitts, on Saturday the 20th. We are pleased to know that after much suffering, and a very critical operation, Miss Voges has recovered and seems to be now in the enjoyment of good health. But it was her misfortune not to be at home when her father, Mr. Eddie Voges, passed away. He had but a short illness, and died very quietly. Miss Voges and her family all have our very deep sympathy.

Another familiar figure has been removed by death. Mr. T. E. Richardson, better known as Captain Ewartson, was a well-known skipper for many years between these islands, and will be greatly missed.

MR. GRAAFLAND DEPARTS

After a year of hard toil in the building of the Air Field at Simpson's Bay, Mr. Graafland, the engineer in charge, left us recently for Curaçao. We think something should be said about this work and the man at the head of it.

It was indeed a real pleasure for the writer to interview Mr. Graafland on the eve of his departure. The time at our disposal was limited, and it was impossible to go much into detail. But the task of making this fine Air Field has been far from easy. It has been beset with lack of proper means of transportation, with such obstacles that are to be looked for in a small place, and when so much has to be fetched 500 miles by sea. But although, for these reasons, the work took longer than had been contemplated, it has been thoroughly done, and will long stand as a memorial to the builders, of whom Mr. Graafland towers head and shoulders above the rest. We congratulate him, not only on the work done, but on the qualities he showed in doing it, and wish him success in whatever he is called upon to do.

One thing that impressed us in the course of our conversation was the intelligent manner in which Mr. Graafland had grasped the whole situation in St. Maarten. He revealed that he was no casual observer, but gave thought to what he saw, and it was the source of much gratification to us that our visitor's views on the needs of St. Maarten as he saw them coincided to a large extent with our own.

This is not the time to deal with these matters as they deserve to be treated. But in the near future we shall return to these views, as expressed by Mr. Graafland, notably the subject of agriculture and the possibilities of developing a tourist trade here.

WEDDING BELLS.

We are pleased to record the marriage, on the 15th May, of Miss Lilas Richardson, of Marigot, to Mr. G. E. Gorsira, wireless operator of Philipsburg. It must have added much to the pleasure of all to have with them on the occasion the father of the bridegroom, Mr. J. Gorsira, who came from Curaçao for the purpose. Mr. Gorsira, Jr., who has not been very long in our midst, has made many friends, and we extend to him and his bride heartiest congratulations and best wishes for their happiness.

IT COULD HAVE BEEN WORSE.

When Lieutenant Rosier left us on a brief vacation to Curaçao, he was replaced for the interval by Lieutenant Olivier. We are sorry that the stay of Lieutenant Olivier was marred by an accident, when something went wrong with the car he was driving, and he had to receive medical attention. After treatment at the Hospital the Lieutenant was able to return to Curaçao by the plane on the 20th. We hope no ill effects will follow from his regrettable accident.

And we extend welcome to Lieutenant Rosier on his return to duty in St. Maarten.

MR. VAN MEERTEN'S DEPARTURE.

By the plane tomorrow, the 26th May, we are likely to lose from our community one of the most prominent of its members. Mr. van Meerten for eight years has been Principal of the Oranje School here, and has been very successful. No one could have worked harder than he has done, not only for the school of which he was in charge, but outside of his main duties, to further the best interests of the young people. Mr. van Meerten will be a loss in every sense, and only the knowledge that it is unavoidable reconciles us to it.

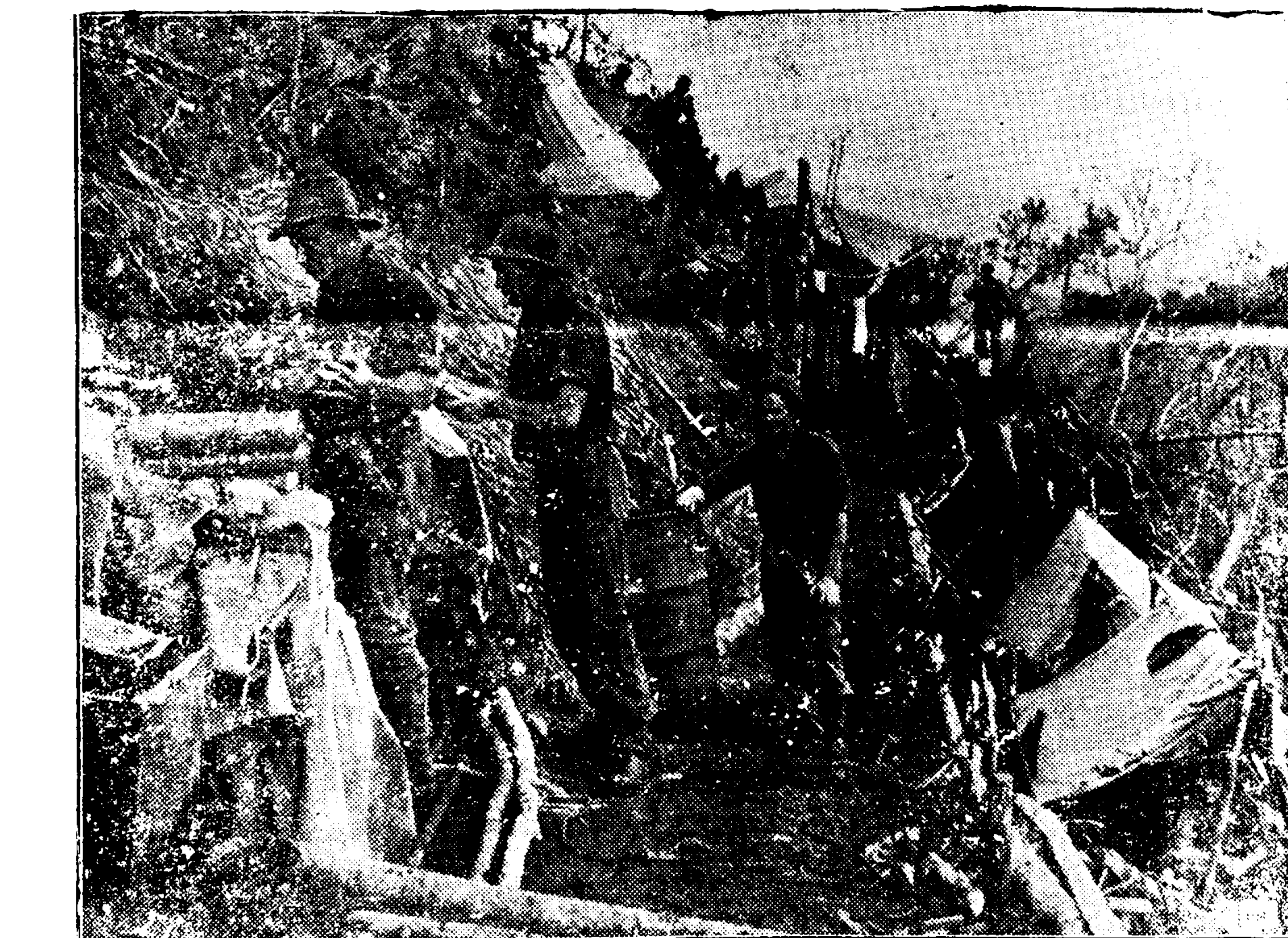
If Mr. van Meerten should not return to his first charge, but elect to take up work elsewhere, after his health has been reestablished, we shall follow him with interest and our best wishes. He is not likely to forget St. Maarten, and he may besure that he, and his good work, will long be remembered.

For the present Mrs. van Meerten and children will remain here, and join her husband later. Mrs. van Meerten had an anxious time. But with great fortitude she kept bravely at duty's post, even though the news of her husband was sometimes none of the best, and she was rewarded by her husband's safe return. The shadow was very real, but God was standing in the shadow keeping watch.

To Mr. van Meerten we say — Goodbye. We shall miss you from our little community.

MGR. VERRIET VISITS THE WINDWARD ISLANDS.

His Lordship the Bishop of Curaçao has paid these islands and St. Barth's a long visit, and we have no doubt that the members of his flock in the four islands greatly enjoyed the visit of their Chief Pastor. It was about four long years ago that His Lordship came to see us, being prevented by the war of doing so. His Lordship returned to Curaçao on the 20th, and we hope that his stay in the windward islands was pleasant for himself.

Op een heuvel in Nieuw Guinea maken Australische troepen het zich gemakkelijk na er de Japanners verdreven te hebben in de opmars naar Bogadjin.

WIJ ONTVINGEN.

TWEE APOLOGETISCHE BOEKEN.

Mgr. Robert Hugh Benson, Christ in the Church, en Dr. J. P. Arendzen, Whom do you say?, beide à $1,— uitgegeven door Sheed & Ward te New York (op Curaçao bij de St. Augustinus-boekhandel). Deze beide boeken, goedkope herdrukken, vormen uitnemende apologetische werken. Dr. Arendzen beoogt vooral de Vleeswording des Woords uiteen te zetten, na haar dogmatische vorm en in haar gevolgen voor de mensheid. Als het ware als een vervolg zou men „Christ in the Church" van den beroemden Mgr. Benson kunnen nemen, die in dit werk de leer van het Mystieke Lichaam uiteenzet in Engelse trant, populair, met vlotte voorbeelden, maar daarom vermoedelijk met meer vat op het grotere publiek, dan Pater Jürgensmeyer in zijn zware werken voor den vakman. In dagen, dat wij met de kerk bidden en danken — als we het ons bewust zijn — dat Christus bij zijn hemelvaart onze broze natuur, met Zich vereend, aan de rechterhand van Gods majesteit plaatste, vormen deze boeken welkome stof, die rustig bezinken moet.

En trots, gerechtvaardigde en niet te overtreffen trots vervult ons Katholiek te zijn, wanneer wij beseffen, dat wij reeds sedert de dagen der schepping en met meer vaste vorm sedert de dagen van onzen vader Abraham — welhaast 4000 jaren geleden — de onveranderlijke doctrines van onze godsdienst vast behouden, eerst in hope en na de vleeswording in de volheid destijds, in vervulling. Hoe zijn de talloze godsdiensten, die meer aangepast waren aan de veranderde tijden, niet gekomen en gegaan. Waar zijn ze, de goden onzer eeuw? Trots, onvergankelijke trots vervult ieder, die bewust katholiek is, wien het Credo tot een trillend volkslied is en wien het bewustzijn van het levensdoel dwingt tot diepere bewustwording van dat credo.

Zelden of nooit is iemand die wist wat het Katholieke geloof behelsde afgevallen, of het moet de trots geweest zijn, die zelfs Adam wiens verstand verlicht was, tot zonde bracht.

Het is de kerk die wij zelf vormen met Christus ons hoofd en de bisschoppen als zijn stadhouders, die ons ook leidt. Zij is het mystieke lichaam, toebereid door de Vleeswording des Woords. Laat elkeen deze boeken lezen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

TAFELTENNIS.

Tafeltennis, een sport van wereldbetekenis, heeft ook vele liefhebbers op Curaçao en Aruba. Maar op Aruba geniet het spel meer publieke interesse dan op Curaçao.

Op Aruba zijn verschillende kampioenschapswedstrijden gespeeld. Daar is de uitgesproken kampioen de Heer Guilherme Gomes, hetgeen ondergetekende aan den lijve heeft ondervonden tijdens zijn recent bezoek aan Aruba.

Nu heeft de Lago Club het plan opgevat op ongeveer 31 Augustus as. een speeltal van 3 tot 5 man naar Curaçao te zenden om hier kampioenswedstrijden te spelen. Wij weten echter niet wie de kampioenen van Curaçao zijn.

De Algemene Surinaamse Vereniging J.P.F. heeft — doorwerkende op het initiatief van Aruba — reeds contact gezocht met de meest bekende sportverenigingen, waarvan bekend is dat de leden aan tafeltennis doen. Welke vereniging geen circulaire ontvangen heeft, late van zich horen: per brief of per telefoon nr. 1686, waar men naar de betrokken personen zal verwijzen.

P. J. Kappel
voor J.P.F.

[Wegens plaatsgebrek ingekort].

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: A. S. Servage, klerk ter Administratie van Financiën, 5 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; H. E. Matheu, werkzaam op het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken alhier, 4 weken vrijstelling van dienst, ingang 1 Juni 1944.

Benoeming: E. A. J. Pietersz tot bevolkingscontroleur op Aruba; A. E. Leito tot tijdelijk opzichter bij de Hygiënische dienst alhier; L. R. Nahr, vaandrig-schutter der Infanterie tot tweede luitenant der Infanterie bij de schutterij; G. A. Pietersz tot tijdelijk oppasser bij het Krankzinnigengesticht alhier.

Werkzaamstelling: Mevrouw M. A. Groeneveld, geboren van Donkelaar ten Parkette van den Procureur-Generaal; Mejuffrouw M. U. Frigerio bij de Militaire Censuurdienst op Aruba; S. Bonifacio op het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken alhier.

Overplaatsing: S. H. Tjong-A-Jong, klerk ten postkantore te Oranjestad, Aruba naar het Griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba; B. Tromp, schrijver ten Gezaghebberskantore op Aruba naar het Postkantoor te Oranjestad, Aruba.

Waarneming: Mr. I. de Castro Yohai, tijdelijk adjunct-commies ten Parkette van den Procureur-Generaal is bevoegd verklaard om in geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van den Officier van Justitie en van den substituut-officier van Justitie, het Openbaar Ministerie bij het Gerecht in Eersten Aanleg in Curaçao, waar te nemen.

Eervol ontslag aan: F. V. Abath, hulpkommies der belastingen op Aruba, ingang 1 Juni 1944.

Eervol ontheven: A. E. Leito, tijdelijk veldwachter alhier als zodanig.